

[Duetoft]

samtidig holde fast i det danske fundament, som vi holder af.

Jeg håber, at den offentlige debat i de nærmeste måneder vil være fair og vil få fjernet en række af de myter og falske påstande, som fyger rundt i luften. Det er de underligste argumenter og påstande om, hvad der vil foregå i denne EF-Union, man kan blive mødt med rundt omkring. Jeg håber, vi kommer ud af det, for jeg er sikker på, at der vil blive et stort flertal for EF-Unionen den 2. juni, hvis myterne kommer væk.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Hr. Duetoft er jo en rigtig unionsbygger, og derfor kan man komme i den specielle situation, at man egentlig godt kan være enig om at ville se på nogle af problemerne, men så må konstatere, at CD har sine meget bestemte skyklapper at se verden ud gennem og derfor kommer til nogle konklusioner, vi andre i hvert fald synes er helt forkerte.

Der er tre ting, jeg har hæftet mig ved i det, hr. Duetoft har sagt her. Det ene er, at der er trusler også i vores del af verden, i Europa. Ja, det er jo rigtigt: Jugoslavien, det tidligere Sovjetunionen osv. Det er vi enige om, men så spørger vi: Hvorfor er svaret, at EF skal i gang med at have en forsvarsdimension? Hvorfor er svaret, at EF skal kobles sammen med Vestunionen og Vestunionen blive EF's militære arm, hvor vi mener, at netop den nye usikre situation burde føre til, at det var CSCE, der blev styrket, at det var dér, vi lagde vores kræfter. Det er derfor, jeg siger, at det må skyldes skyklapperne i CD, at man vil lægge kræfterne et sted, som på sigt kan føre til, at vi får mere risiko i vores del af verden.

Det andet er, at CD, forstod jeg, CD siger, at de rige skal blive rigere, for på den måde kan de hjælpe de fattige. Men hvis det er CD's tankegang, betyder det da, at vi får lavet det sølvtæppe, som Lech Walesa advarende har sagt at jerntæppet ikke måtte erstattes med. Jeg har jo ikke sagt, at vi ikke må få det til at fungere godt i vores del af Europa – selvfølgelig må vi det – men jeg kan ikke forstå, at vores forpligtelse ikke netop nu var at undgå nye økonomiske skel i Europa.

Det sidste var det med Tyskland. Dertil vil jeg sige, at hvis man har et stort problem med

Tyskland, som nogle har, kan jeg ikke forstå, at man ikke siger, det ville være spændende at lave et bredt samarbejde, hurtigst muligt få Polen, Tjekkoslaviet, Ungarn ind i EF og, om man vil, indkapsle Tyskland i et sådant samarbejde. Det kan jeg da se meget mere fornuft i, hvis man er bekymret, end den tanke om, at bare der bliver en fransk bankdirektør og en fransk general for Vestunionen, så kan vi styre Tyskland.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Vestunionen er for os svaret på, at verden har ændret sig. Amerikanerne ønsker ikke at være så meget i Europa, som de har været før, og derfor er vi nødt til at lave et modspil/medspil i Europa, der kan være med til at holde vores gamle NATO-over-Atlanten-samarbejde på plads. Det er den ene side af det.

Den anden side er, at jeg ikke vil afvise, at USA og Vesteuropa kan have forskellige sikkerhedsinteresser i nogle enkeltspørgsmål – bestemt! Vi har ikke samme sikkerhedsinteresser som USA i Mellemamerika og Sydamerika. Hvorfor skulle amerikanerne så totalt have samme sikkerhedsinteresser som os, hvis vi f.eks. taler om Balkan? Derfor er der måske meget reelt i at sige, at vi også kan noget selv.

Dernæst er der bemærkningerne om de rige, der skal være rigere, sølvtæppet og Tyskland. Alt det slår jeg sammen for at spare tid og vil sige dertil, at hr. Gade overser, at vi i CD intet har imod, at Polen, Tjekkoslaviet, Ungarn, de øvrige gamle Østlande og en del af Sovjetunionen kommer med i EF – bestemt ikke! Det eneste, vi har sagt, er: Hvorfor skal vi gentage miseren fra DDR? Hvorfor skal vi først tage livet af dem og lave socialt kaos og arbejdsløshed og køre deres erhvervsliv ned for bagefter at hive dem op igen? Hvorfor skal vi ikke give dem den politiske melding: I er velkomne, men det bliver ikke over en nat, for I kan ikke modstå konkurrencen. Hvis vi ruller over den vej uden grænser, vil det gå helt galt, og man vil få nogle sociale katastrofer i de områder, der ikke vil være til at holde ud.

Det er svaret. Jeg er enig i, at der skal være et bredere europæisk samarbejde. Jeg er også enig i, at det er nødvendigt at få de lande med for at styre Tysklandsproblemet – bestemt! Vi vil altså ikke lave noget sølvtæppe. Det eneste,